

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

23 вересня 2010 року

№28(2921)

На засіданні Вченої ради

Перше в новому навчальному році засідання Вченої ради НТУУ «КПІ» відбулося 13 вересня 2010 року. Перед його початком головуєчий ректор НТУУ «КПІ» проф. М.З.Згуровський тепло привітав з ювілейними днями народження проф. ПБФ, багаторічного вченого секретаря НТУУ «КПІ» В.О.Румбешту, зав. каф. радіотехнічних пристроїв та систем проф. В.І.Правду, першого заступника декана ФЕЛ проф. О.В.Борисова, зав. каф. теоретичної та прикладної економіки проф. Г.К.Ялового, зав. каф. прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки проф. О.М.Яхна, зав. каф. електронних приладів та пристроїв проф. Л.Д.Писаренка, зав. каф. теорії права і держави доц. Т.О.Чепульченко, зав. каф. хімічної технології кераміки та скла проф. Б.Ю.Корніловича, зав. каф. приладів та систем неруйнівного контролю проф. А.Г.Протасова, зав. каф. теоретичної електротехніки проф. А.А.Щербу, зав. каф. звукотехніки та реєстрації інформації проф. Ганну Григорівну Власюк. Ганні Григорівні ректор вручив знак «Відмінник освіти України».

Першим питанням порядку денного Вчена рада заслухала доповідь першого проректора НТУУ «КПІ» проф. Ю.І.Якименка про підсумки прийому студентів до нашого університету на I і V курси у 2010 році. На завершення доповіді Ю.І.Якименко ознайомив членів Вченої ради з проектом Основних змін до Умов прийому до вищих навчальних закладів України у 2011 році, який Міністерство освіти і науки України вивело на обговорення освітан.

За підсумками обговорення доповіді Вчена рада ухвалила рішення, у якому, зокрема, підкреслено важливість роботи в рамках програми «Майбутнє України» та розвиток системи довузівської підготовки в університеті як складової цієї програми. Інститутам, факультетам та випусковим кафедрам запропоновано розглянути на засіданнях вчених рад і кафедр результати прийому студентів та розробити заходи щодо подальшого вдосконалення роботи з набору студентів на I та V курси.

На завершення засідання було розглянуто поточні справи.

Інф. «КПІ»

Чотирма тисячами першокурсників поповнилася цього року родина київських політехніків. Вересень – складний для них місяць: нові умови, оточення, вимоги тощо. Викладачі університету та старші колеги допомагають першокурсникам якомога швидше ввійти в ритм студентського життя і відчувати себе повноправними студентами, рівними серед рівних. Та це ще й час проаналізувати вступну кампанію і зробити відповідні висновки. Про підсумки прийому студентів до університету в 2010 році розмовляємо з першим проректором НТУУ «КПІ», академіком НАН України Ю.І.Якименком.

– **Юрію Івановичу, дедалі більше уваги держава приділяє підготовці фахівців технічних спеціальностей, виділяючи відповідні квоти та кошти. Яким було держзамовлення на прийом-2010?**

– Хочу зазначити, що план прийому на перший курс за держзамовленням дещо зріс порівняно з минулим роком і становив 4029 осіб. На що кількість місць абітурієнтами було подано 18 238 заяв.

– **Як складалася конкурсна ситуація?**

– Цього року середній конкурс за заявами по університету склав 4,5 особи на місце. Але реальний конкурс, який визначається фізичними особами, склав 2,5. Традиційно більшим попитом користувалися гуманітарні та економічні спеціальності. Найгострішою конкуренція була на ФЛ – 16,11 осіб на місце, ФСП – 11,2; ВПФ – 8,56; ФММ – 8,01; ФПМ – 6,72; ММФ – 5,62; ФБТ – 5,69; ФІОТ – 5,46; найнижчий конкурс на ПБФ – 2,46; ММІ – 2,17.

– **Які ж спеціальності найбільш популярні серед абітурієнтів?**

– Найбільшою популярністю, виходячи з конкурсу за поданими заявами, користуються такі напрями підготовки: реклама і зв'язки з громадськістю – конкурс на місця держзамовлення 46,67; філологія (англійська мова) – 26,29; видавничі справа та редагування – 18,92; економіка підприємства – 17,10; правознавство – 16,93; міжнародна економіка – 14,32; програмна інженерія – 10,50.

На інші напрями підготовки конкурс дещо менший.

– **3 попередніх років відомо, що найкращі студенти виходять зі шкілярів, які навчалися за системою доуніверситетської підготовки.**

– Впровадження зовнішнього незалежного оцінювання дещо зменшило кількість бажаючих навчатися в СДП. Але ми беремо участь у реалізації державної програми «Майбутнє України», постійно проводимо профорієнтаційну роботу серед школярів, залучаючи і стимулюючи їх до технічної й наукової творчості, тому до КПІ приходять мо-

Підсумки прийому-2010

тивовані, здібні першокурсники. Серед зарахованих до НТУУ «КПІ» у цьому році – 20% випускники СДП. Найбільше таких на ФЕЛ, в ІСЗ і ЗІ, на ТЕФ, ФІОТ, ІХФ, ПІСА.

До речі, з Політехнічного ліцею НТУУ «КПІ» до нас прийшло 95 осіб, найбільше їх привабили ФЕЛ – 11 осіб, ФПМ і ФТІ – по 7 осіб, ФММ, ФІОТ, ПІСА – по 6.

– **Якщо можна, охарактеризуйте нішіний склад першокурсників.**

– На перший курс зараховано 4482 студенти, з них на бюджетну форму навчання – 3908 осіб. Знову дещо зменшилась кількість представників чоловічої статі, нині їх 71,6% (торік – 74,4%, у 2008 – 71,2%). Майже 19% контингенту – медалісти, 95,4% – випускники середніх шкіл.

– **Зовнішнє незалежне оцінювання – справа досить нова. Чи є інформація про рівень знань українських випускників?**

– За результатами ЗНО цього року найбільшу кількість двохсотбалльних результатів отримали київські абітурієнти. За даними Українського центру оцінювання якості освіти (УЦОЯО), 148 киян мають найвищі результати з 1-3 предметів. На другому місці – Львівська область: 119 результатів. Як і в 2009 році, Київ займає друге місце по кількості випускників, які отримали по дві-три оцінки у 200 балів.

В УЦОЯО склали також список шкіл, які виховали українських вундеркіндів: спеціалізована школа №92 ім. І.Франка, Український гуманітарний ліцей, гімназія №117 ім. Л.Українки, Політехнічний ліцей НТУУ «КПІ», гімназія №257 «Синеозерна». Єдиний двохсотбалльний результат з трьох предметів отримала учениця Українського гуманітарного ліцею Подільського району.

Більше всього двохсотбалльних результатів столичні випускники мають з математики – 72. На другому місці – ук-

раїнська мова і література – 25, далі йде історія України – 23.

– **Ми вже задували, що 574 першокурсники навчаються за контрактною формою навчання.**

– Так, 131 з них – на ФІОТ, 102 – на ФЛ, 86 – у ВПФ, 66 – на ФММ, 56 – на ФСП, 24 – в ПІСА та ін.

– **Крім першого курсу, в університеті здійснюється набір і на 5-й курс.**

– Так, на 5-й курс за освітньо-кваліфікаційним рівнем «магістр» зараховано 1826 студентів (з них 102 за контрактною формою навчання); 1868 студенти цього року навчатимуться за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» (з них 139 за контрактною формою навчання), ще понад тисяча п'ятикурсників отримуватимуть освіту за заочною формою навчання. Витримуючи курс на переважну підготовку магістрів в університеті, цього року їх кількість збільшено на 250 осіб.

– **Щороку при оцінюванні знань випускників та організації прийому до ВНЗ профільне міністерство запроваджує ті чи інші новації, покликані поліпшити конкурсну ситуацію та зробити вступ до вищих закладів освіти яким і прозорим. Працювати в таких умовах складно і випускникам, і їх батькам, і, звичайно, вищим школам. Виходячи з досвіду вступної кампанії-2010, які зміни НТУУ «КПІ» вважає доцільним внести до правил прийому?**

– Міністерство і науки України вивело на громадське обговорення проект змін до Умов прийому до вищих навчальних закладів у 2011 році, яким, зокрема, передбачається:

По-перше, встановити строки проведення вступної кампанії:

а) прийом заяв та документів на основі базової або повної загальної середньої освіти на денну форму навчання розпочинається 1 липня;

б) закінчується: від вступників на денну форму навчання на основі повної загальної середньої освіти – 31 липня.

По-друге, встановити мінімальну кількість балів: для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра (спеціаліста, магістра медичного та ветеринарно-медичного спрямувань) – не нижче 140 балів з профільних предметів.

Вступники мають право подавати сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти, виданий у 2008, або у 2009, або у 2010, або у 2011 році.

По-третьє, вищий навчальний заклад за рішенням приймальної комісії допускає до участі у конкурсному відборі для вступу на навчання вступника, який подає сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти, кількість балів якого з одного з непрофільних загальноосвітніх пред-

Продовження на 2-й стор. ➔

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 На засіданні Вченої ради

На Форумі оборонної промисловості

1 Ю.І.Якименко
2 про підсумки прийому 2010 р.

2 Співпраця університетів-партнерів

18 вересня – День винахідника і раціоналізатора

Студентське КБ «Верстат»

3 Стажування в Кореї

Перегони без фінішу

4 Літні школи

Квітнуть каштани

Оголошення

На Форумі оборонної промисловості

31 серпня 2010 р. в Українському домі в Києві відбувся I Всеукраїнський форум оборонної промисловості. Форум організували Асоціація «Українські оборонні технології», Центр досліджень армії, конверсії та роззброєння і консалтингове агентство DefenseExpress.

Під час форуму відбулася виставка озброєння і військової техніки, які пропонувались українською оборонною промисловістю Збройним силам України і на експорт. Своєю продукцією представили більше сорока провідних оборонних підприємств країни.

У роботі форуму взяла участь делегація НТУУ «КПІ» під керівництвом проректора з наукової роботи, члена-кореспондента НАН України М.Ю.Іль-

ченка. Університет представив розробки в галузі інформаційних технологій та вимірювальної техніки, які виконувалися в інтересах Збройних сил України творчими колективами на чолі з д.т.н., проф. С.Ф.Телеником, д.т.н., проф. Л.С.Глобою, д.т.н., проф. Ю.М.Тузом. Представлені експонати мали успіх у відвідувачів виставки.

Форум розробив пропозиції керівництву держави, керівникам відповідних міністерств і відомств щодо реформування оборонно-промислового комплексу, перспектив розвитку підприємств у цій сфері діяльності, підвищення обороноздатності держави та покращення якості бюджетного планування.

За інф. департаменту науки та інновацій

Делегація НТУУ «КПІ»

СПІВПРАЦЯ УНІВЕРСИТЕТІВ-ПАРТНЕРІВ

Проф. С.І.Сидоренко та інші члени Комітету НДТУ "МІСІС"

25 червня 2010 року в Москві відбулися урочистості з нагоди 80-річчя від дня заснування провідного навчального і наукового центру Росії в галузі металургії і матеріалознавства – Національного дослідницького технологічного університету "МІСІС" (до 2008 року – Московський інститут сталі і сплавів – МІСІС).

В урочистостях взяли участь представники багатьох навчальних і наукових закладів Росії, країн СНД і ЄС. Наш університет представляв проєктор з міжнародних зв'язків проф. С.І.Сидоренко, який виступив з привітанням колективу НДТУ "МІСІС" на урочистому засіданні, присвяченому ювілею.

Проф. С.І.Сидоренко мав зустріч з ректором НДТУ "МІСІС" проф. Д.В.Лівановим, директором Інституту фізико-хімії матеріалів проф. С.Д.Калашніком, професорами кафедри фізичної хімії І.А.Томіліним та Б.С.Бокштейном, професором кафедри фізичного матеріалознавства О.С.Лілевим, завідувачем проблемної лабораторії "М" доц. В.П.Менушенковим. Під час зустрічі обговорювалися гармонізація навчальних планів спеціальностей в рамках угоди між НТУУ "КПІ" та НДТУ "МІСІС" про програму "Подвійний диплом" ("Диплом двох університетів-партнерів"), посилення студентської мобільності, спільне використання сучасних інформаційно-комунікаційних мере-

жевих технологій для потреб навчального процесу та ін.

Проф. С.І.Сидоренко мав також зустріч із проректором Варшавської політехніки проф. Т.Кулікком, який також взяв участь в урочистостях. Під час бесіди обговорювався хід виконання спільного українсько-польського проєкту.

25 червня 2010 року на базі НДТУ "МІСІС" відбулося засідання проректорів університетів – членів Міждержавної асоціації вищих навчальних закладів країн-учасниць СНД, створеної 18 червня 2008 року. У зустрічі взяли участь проректор НТУУ "КПІ" С.І.Сидоренко, проректор НДТУ "МІСІС" В.В.Хван, проректор Санкт-Петербурзького державного університету інформаційних технологій, механіки та оптики М.Р.Тойвонен, проректор Таджикицького технічного університету ім. М.С.Осими С.Камаїтдинов, проректор Казахського технічного університету ім. К.І.Сатпаєва І.Н.Дюсембаєв, проректор Ташкентського державного технічного університету Б.Є.Умірзаков. Проректори обговорили Концепцію основних напрямів спільної науково-навчальної та методичної діяльності ВНЗ – членів Асоціації технічних ВНЗ країн СНД. Було також ухвалено рішення про приєднання до Асоціації Санкт-Петербурзького державного університету інформаційних технологій, механіки та оптики.

Інф. "КП"

Підсумки прийому –2010

Продовження.
Початок на 1-й стор.

метів, визначених правилами прийому до вищого навчального закладу, нижче 124 балів за умови, якщо кількість балів з профільного загальноосвітнього предмету, зазначеного в сертифікаті, або профільного творчого конкурсу за напрямом підготовки галузей знань «фізичне виховання, спорт і здоров'я людини», «культура» (напрямами підготовки – народна художня творчість), «мистецтво», «журналістика та інформація» (напрямами підготовки – журналістика), «будівництво та архітектура» (напрямами підготовки – архітектура), становить не нижче 170 балів.

По-четверте, встановити фіксований перелік конкурсних предметів на напрями підготовки (спеціальності) за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра з природничих і технічних напрямів – українська мова та література, фізика, математика або іноземна мова.

По-п'яте, при зарахуванні вступників на основі базової та повної загальної середньої освіти, які досягли визначених успіхів у вивченні профільних предметів, встановити додаткові бали при вступі:

- особам, нагородженим дипломами I ступеня – 50 балів;
- особам, нагородженим дипломами III ступеня – 40 балів;
- особам, нагородженим дипломами II ступеня – 30 балів.

Додатковий бал зараховується лише за однією з перелічених вище підстав.

– За результатами аналізу вступної кампанії-2010, які зав-

дання стоять перед нашим університетом?

Іх кілька. Серед головних – формування плану набору по напрямках і спеціальностях здійснювати на основі показників роботи кафедр щодо моніторингу якості підготовки фахівців, атестації і семестрового контролю навчання студентів, комплексних показників роботи і рейтингів кафедр, а також результатів працевлаштування випускників.

Інститутам, факультетам та випусковим кафедрам слід розглянути на засіданнях вчених рад і кафедр результати прийому студентів та розробити заходи щодо подальшого вдосконалення роботи з набору студентів на 1-й та 5-й курси відповідно до «Положення про магістерську підготовку»; активувати роботу з ліцеями і школами, створюючи профільні класи, використовуючи спільну науково-методичну і матеріальну базу для профорієнтації й навчання слухачів у системі доуніверситетської підготовки, а також здійснення заходів програми «Майбутнє України».

– І насамкінець, Ваші побажання студентам та викладачам.

– Викладачам – великого натхнення, наполегливості й терпіння, мудрості й розважливості. Студентам – творчо мислити, пізнавати незвідане, досягати мети, якою б примарною на перший погляд вона не здавалася.

Підготувала Н.Вдовенко

18 вересня – День винахідника і раціоналізатора

Щорічно, в третю суботу вересня в Україні відзначають День винахідника і раціоналізатора, відповідно до Указу Президента України № 443/94 від 16 серпня 1994 року. Винахідницьку та раціоналізаторську діяльність регулює Український інститут промислової власності – Укрпатент.

Щоб запатентувати свій винахід чи корисну модель через патентних повірених, винахідникам доводиться чимало заплатити. Проте, в НТУУ «КПІ» існує патентний відділ, де для працівників нашого університету патентування обходиться безкоштовно. До того ж відділ значно спрощує для винахідників процедуру оформлення патентів документально.

Також на допомогу винахідникам у реалізації та комерціалізації своїх ноу-хау від науки до продукту на базі Наукового парку «Київська політехніка» створено бізнес-інкубатор (БІ), покликаний виростити нову компанію чи фірму і випустити її у світ. Але найголовніше в умовах сучасної ринкової економіки – випустити її конкурентоспроможною, що потребує задіяння як зарубіжних, так і національних високотехнологічних компаній, що і має забезпечувати БІ.

Взагалі в Науковому парку здійснюється технологічний трансферт, тобто передача нових технологій, проєкти яких виникли в наукових центрах, у виробництво і забезпечення таким чином промислового випуску нової продукції.

Хотілось би зазначити, що існують проблеми із залученням до науково-винахідницької діяльності молодих спеціалістів, власне студентів. Зі слів В.М.Павшука – керівника патентного відділу, саме молоді фахівці володіють нестандартним мисленням, таким необхідним для творчого розв'язання складних інженерних задач. Існує й інша проблема: патентний відділ поки що не може приймати заявки від студентів, які не мають наукових керівників, тобто осіб, що зв'язані договором чи контрактом з НТУУ «КПІ». Проте, це питання, знову ж за словами В.М.Павшука, можна було б вирішити, створивши Клуб винахідників при Студентській раді НТУУ «КПІ», який би займався залученням молодих винахідників до діяльності в клубі під керівництвом кваліфікованих науково-педагогічних працівників та вирішенням організаційних питань.

За словами Л.Р.Слободяна, заступника проректора НТУУ «КПІ» з наукової роботи, дуже важливою є співпраця адміністративних наукових структур та студентських організацій, адже це дозволяє об'єктивніше оцінювати проблеми, що стосуються студентів, та ефективніше їх вирішувати.

Прекрасне бачення ще одного аспекту проблеми нестачі молодих винахідників хотілось би процитувати: «...Першими кроками на шляху переходу української освіти, науки і виробництва

на світові стандарти є підготовка фахівців нової генерації з широким світоглядом, здатних до творчого мислення, самостійного відкриття нового. При цьому вивчення дисциплін творчого циклу, що стосуються створення, охорони, реалізації та захисту інтелектуальної власності, повинно стати таким же обов'язковим, як вивчення конституційного права, історії України, науки і техніки...» (Ю.М.Кузнєцов, віце-президент АН вищої школи України, проф. каф. конструювання верстатів та машин, заслужений винахідник України).

30 вересня 2010 року в приміщенні зали Вченої ради Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» відбувається науково-практична конференція, присвячена Дню винахідника і раціоналізатора.

День винахідника і раціоналізатора об'єднує людей різних професій і спеціальностей, але всі вони обов'язково наділені рідкісним даром творчості, відчуттям нового, умінням розширити межі звичного, вийти за рамки стереотипу. Хочеться побажати лише одного, щоб уряд зробив усе, аби в нашій країні з'явився цивілізований ринок інтелектуальної власності, щоб кожен винахідник і раціоналізатор, кожен з вас, відчував, що ваша праця потрібна Батьківщині, що вас шанують і поважають.

Рита Засккіна, студ. ПБФ

Студентське конструкторське бюро «Верстат»

Студентське конструкторське бюро (СКБ) «Верстат» було створено 2 роки тому на кафедрі конструювання верстатів та машин (КВМ) ММІ. Основними завданнями СКБ є розробка конструкторської документації верстатів, макетів та стендів з механізмами паралельної структури та їх дослідження, а також підвищення якості навчальної конструкторської підготовки студентів усіх спеціальностей ММІ і оволодіння сучасними методами проєктування і розрахунків деталей, вузлів, механізмів та машин різного технологічного призначення.

Відповідно до завдань сформульовалися основні напрями роботи СКБ: розробка конструкторської і технологічної документації з держбюджетних і госпдоговірних робіт; розробка технічної документації на навчальні лабораторні і дослідницькі стенди; виконання замовлень з патентно-інформаційних досліджень, оформлення заявок на об'єкти інтелектуальної власності; виконання розрахунків з використанням сучасних методів і програмних продуктів; участь в експериментальних дослідженнях кафедр і їх обробка; конструкторський нагляд за виготовленням дослідних зразків і стендів; підготовка науочної інформації, планшетів, рекламних матеріалів для участі в конференціях, ярмарках, виставках тощо; підготовка мультимедійних матеріалів та технічне оформлення макетів наукової і навчально-методичної літератури для тиражування; участь у художньому оформленні кафедр і ММІ.

У роботі СКБ беруть участь студенти, аспіранти, докторанти і викладачі кафедри КВМ на платній і безоплатній основі, тобто на правах сумісництва з держбюджетної тематики, яка безпосередньо пов'язана з основними напрямками діяльності СКБ.

Начальником СКБ є аспірант В.Б.Фіранський, а його заступниками – О.В.Грицюк (у цьому році на «відмінно» захистив магістерську дисертацію по темі «Інструментальна система пірамідальної компоновки свердловально-фрезерного верстата з МПС») і магістрант VI курсу П.В.Кеба.

Сьогодні в СКБ працює 12 студентів, і кожний з них виконує роботу за держбюджетною темою № 2267-ф «Розвиток теорії проєктування верстатів нових компоновок на

Колектив СКБ «Верстат». Зліва направо: І.Якушко, О.Галицький, О.Рожко, К.Олійник, В.Фіранський, Ю.М.Кузнєцов, С.Савицький, П.Кеба

базі системного аналізу та синтезу механізмів з паралельною структурою» і виконує в цьому напрямку курсові, дипломні і магістерські роботи, реалізуючи свої і спільні ідеї, більшість з яких оформлена у вигляді статей, доповідей на конференціях, винаходів і корисних моделей.

Зважаючи на відсутність приміщення для СКБ «Верстат», усі його учасники працюють в оперативному режимі на своїх робочих місцях, за комп'ютерами вдома, в гуртожитку і на кафедрі, використовуючи для консультацій і вирішення загальних питань електронну пошту (кожний має свій e-mail), Інтернет і мо-

більний телефон. Основні наради проводяться в кабінеті зі створення об'єктів інтелектуальної власності (№222-1).

Напередодні Дня винахідника і раціоналізатора хочу відмітити краших студентів-винахідників і побажати їм подальших творчих здобутків. Цьогоріч отримали патенти на нові компоновки токарних багатопозиційних верстатів з паралельною кінематикою студенти О.В.Грицюк, П.В.Кеба, О.О.Галицький, С.О.Савицький, О.І.Рожко, Д.Ю.Плакса, а на верстат з паралельною кінематикою для обточування кристалів І.В.Грбовець, І.С.Якушко.

За результатами своїх досліджень з доповідями на студентській науково-технічній конференції ММІ виступили 13 студентів з СКБ «Верстат».

Нині за браком коштів для держбюджетної теми № 2267-ф з власної ініціативи членів СКБ «Верстат» ведуться роботи зі створення макета верстата пірамідальної компоновки з паралельною кінематикою на модульному принципі. Цей макет верстата, захищений патентами, планується подати на міжнародну ярмарку ЕМО'11 в 2011 р., яка проходить в Ганновері. На сьогодні за активною участю аспіранта В.Б.Фіранського змонтовано каркас макета верстата.

Сподіваємось, що керівництво ММІ та університету зверне увагу на роботу СКБ «Верстат» і матеріально підтримає ініціативу молодих підготовлення нової техніки і нових технологій.

Ю.М.Кузнєцов, науковий керівник СКБ «Верстат», заслужений винахідник УРСР, проф.

Аспірант В.Б.Фіранський біля макета верстата пірамідальної компоновки під час складання

СТАЖУВАННЯ В КОРЕЇ

В Сеулі

З 29 липня по 6 серпня 2010 року група співробітників нашого університету на чолі з директором Центру суперкомп'ютерних досліджень НТУУ "КПІ" С.Г.Стіренко та директором Українсько-корейського навчального центру інформаційних технологій в НТУУ "КПІ" Т.В.Ковалюк пройшли стажування за програмою підвищення кваліфікації Korea Overseas Advanced Learning Program (KOALP) у місті Сеул (Республіка Корея) на тему "Establishment of ICT Training Center Course". Навчання проходило за фінансової підтримки компанії – Korea Communications Commission (KCC) та Korea Internet & Security Agency (KISA). У програмі стажування взяли участь представники інших країн СНД.

Програма стажування передбачала знайомство з корейською програмою електронної освіти (E-learning program), яка розроблена і використовується в Інституті розвитку

людських ресурсів (Human Resources Development Institute) – структурному підрозділі Корейського університету технологій та освіти (Korea University of Technology and Education), місто Чеонан, моделями сервісу та інфраструктури міста майбутнього (U-City); корейським досвідом створення ICT програм навчання фахівців різних спеціальностей; сьогоденням та майбутнім корейської системи електронного уряду країни (E-Government); створеною мережею та першими результатами роботи центрів з ICT підготовки в CIS країнах (Україні, Казахстані, Іраку, Гватемалі та ін.).

Окремий день був присвячений доповідям представників делегації усіх країн-учасниць про стан розвитку ICT навчання у своїй країні, яку від України зробив С.Г.Стіренко.

Кожний теоретичний аспект тренінг-курсу був підкріплений практичними прикладами, з

якими учасники стажування мали можливість ознайомитись під час візиту до Центру інформаційних систем (Information network Village), що розташований у місті Ічюн, та Сеульського дата-центру (Seoul Data Center).

Крім цікавих лекцій та практичних занять, слід відмітити насичену культурну програму. Учасники стажування відвідали Парк технологій майбутнього (Ubi Park), Льодову галерею (Ice Gallery), Музей-майстерню традиційної корейської кераміки, де бажаючі могли виготовити та розписати глиняні чашки та глечики. Родзинкою культурної програми стало відвідування музичного спектаклю національного корейського театру.

На завершення учасники отримали з рук голови компанії Korea Communications Commission пана Choi See Joong відповідні свідоцтва про підвищення кваліфікації.

Ю.Сидоренко, доцент ММІ, к.т.н.

Продовження
Початок у №27 від 16.09.2010 р.

Розділ XXIII.

Ні грама конкуренту!

Отож дійсно – шляхи Божі незбагненні. В той нелегкий час в Чернівці несподівано приїхала японська делегація з дуже серйозної компанії "Фудзітака". Її цікавили не визначні пам'ятки міста – їм був потрібний особисто Лук'ян Ананичук. Виявляється, японці щойно побували в знаменитому Фізико-технічному інституті в Санкт-Петербурзі, де ще трохи існувала термоелектрика, і там їм чесно сказали: щодо питань, які вас цікавлять, краще приїжджайте до Інституту термоелектрики.

На зустрічі в Чернівцях японці дещо насторожено запитали: "Чи дійсно у вас такі великі успіхи, як нам розповідали?" Замість відповіді Лук'ян Ананичук показав результат тестування, підписаний Раймондом Марлоу. Більш переконливого документа і кращої реклами неможливо було і передбачити.

Хочу підкреслити здібності до PR, що розкрилися у Лук'яна Ананичука досить несподівано. Це ж треба було так передбачити попросити Марлоу підписати результати тестування! Сам Ананичук пояснив виникнення того нового і нелегкого напрямку діяльності експертської людини так: "Під час першої поїздки до США я "понохав" закордонного життя і зрозумів – треба ворушитися. З того все і розпочалося..."

Співробітництво з японцями розпочалося з розробки кондиціонера... для телефонної будки. В спеку в тісному маленькому приміщенні не зовсім, ясна річ, комфортно. Однак дотепер ніхто в світі не додумався поставити кондиціонер в телефонній будці. В результаті з'явився ще один виріб, що вирізняє цю країну поміж інших. Не менш незвичайною була і розробка кондиціонера... для ванної кімнати. Працюючи над подібними розробками, важко було не вигукнути: "Нам би їхні проблеми!"

А потім був термоелектричний одяг. Відомі всьому світу японські куртки, оснащені мініаторними термоелектричними кондиціонерами, відкривали новий і дуже перспективний ринок у легкій промисловості. Хоча початок "хай-теківським" курткам поклала розробка курток для поліцейських. А вже лідері цієї професії в умовах літньої спеки і вологості, аж таких типових для Японії, мусли бути у формі і в переносному значенні того слова.

І ще про одне специфічне замовлення слід згадати – то є створення термоелектричного генератора для живлення... ляльки-поліцейського, що її установлюють на небезпечних ділянках дороги. До такої ляльки вмонтовується радіо, і, якщо транспорт, який проїжджає повз неї, перевищує швидкість, лялька підймає руку із жезлом. Японці довели, що цей психологічний вплив велими ефективний. І хоча європейців та лялька дуже потішає, але і вони зменшують швидкість.

Деякі успішні розробки з японцями дозволили створити спільне підприємство зі звучною назвою "Інтертед", що означає "Міжнародний термоелектричний розвиток". За його допомогою пошук ефективних пристосувань термоелектрики для Японії значно пришвидшився. Ананичук став частим гостем в цій країні. Інколи його відвідування тривали досить довго. Японська сторона – компанія "Фудзітака" – шукала велику японську об'єкти, а Ананичук проводив дослідження і робив висновки про перспективність того чи іншого пристосування.

Символ Японії – свята гора Фудзіма, тому все, що починається з "Фудзі" означає в цій країні найбільшу вищість. Природно, компанія "Фудзітака" серед поважних лідерів. Основний її товар – торгові автомати, використання яких дуже розвинене в Країні Вранішнього

Перегони без фінішу

Сонця. І їх теж вирішили обладнати кондиціонерами. Це відкрило перспективу ще більш масового використання термоелектрики в Японії.

Знайшлося місце термогенераторам і в горах. Підводити туди лінії електропередач іноді складно і недешево, тому термогенератори, що виробляють електрику від гарячих джерел (в основному для туристів), тут проявили себе якнайкраще. Лук'ян Ананичук не приховує, що йому приємно бачити свої виробни в таких первісних місцях, які до цього часу славилася хіба тим, що ввечері сюди заїждя купання в теплих джерелах приходили японські мавпи. Кумедне видивиди мавп, що приймають гарячі ванни, завжди привертало до себе безліч туристів.

Тепер в Інституті термоелектрики для японців створюється особливий кондиціонер. Здавалося б, вони є вже повсюди. Але у існуючих величезні недоліки. Вони створюють в одному місці локальний холод, що примусово розганяється всією кімнатою. Виникає неприємний протік. Створений за таким принципом кондиціонер не дає протігів. Крім того, взимку або холодною осінньою ніччю установка успішно працює як обігрівач. Всього ж було знайдено близько сотні всьляких пристосувань термоелектрики, виснесених до програми розробки для Японії.

– Якщо у когось склалася думка, що шляхи до співробітництва з японцями був засіяний лише трояндами, – ділиться наболілим Ананичук, – скажу відверто – частіше попадалися колочка. І доводилося докладади чимало зусиль, самовладання і холоднокровності, щоб робота успішно рухалася далі.

Одне з таких спільних починав особливо запам'яталося саме перешкодами, що виникали на шляху його виконання. Загальновідомо, що японці створили у себе високоекотичне і багато в чому безвідхідне виробництво. Переконавшись це видно на прикладі утилізації сміття. В країні близько 5000 сміттєспалювальних заводів. Дивна річ – усі вони розміщені безпосередньо в містах і навіть в їхній центральній частині. Відвідання такого підприємства викликає здивування – персонал у білих халатах, процес спалювання контролюється телекамерами, всюди чисто.

Відходи від спалювання сміття брикетуються в своєрідні цеглинки, які використовуються для створення штучних островів в океані. Невикористаним від спалювання сміття залишалося лише тепло. Ось і запросили Ананичука на такий завод. Здобування електрики з несприятливого тепла за допомогою термогенераторів виглядало принагідно. Установлення таких генераторів на всіх сміттєспалювальних підприємствах Японії могло дати стільки електроенергії, скільки її виробляє блок атомної електростанції.

Після попередніх переговорів розпочалася підготовка до створення термогенератора. Робота очікувалася серйозною і недешеву. Ананичук повернувся до інституту, провів коміт'ютерне проектування і переконався – це реально. Потім були макетні дослідження. Все виходило. Знов полетів до Японії вже підписувати контракт. І тут сталося непередбачене – японська сторона вирішила, оскільки контракт був чималий, підстрахувати себе і для участі в переговорах найняла юриста. Раніше нічого подібного не було.

На першій же зустрічі Лук'ян Ананичук виклав невдоволення тим, що його про це не попередили. Адже створюються нерівні умови для сторін, і тому є всі підстави припинити переговори.

Японці не очікували такого повороту подій. Припинити переговори, а, виходить, припинити дуже цікавий і для

японської сторони контракт, не входило до їхніх планів. Виходило б, у разі, якщо тим самим складність створення ними ситуації, Ананичук промовив:

– Маю до вас велими глибоку повагу, тому, незважаючи на всю проблематичність ситуації, я готовий найняти українського юриста, щоб продовжити переговори.

Обличчя японців посвітлішали. Так було вигране очко. Це значило, що партнери також мусять в переговорах піти назустріч.

– Певно, треба перенести початок переговорів, поки приїде український юрист?

– Юрист зараз буде, – відповів Ананичук і відкрив свій "дипломат". При ньому завжди були інститутські бланки з печатками, і на одному з них він написав: "Я, директор Інституту термоелектрики, Ананичук Лук'ян Ананичук, наймаю собі в юристи громадянина України Ананичука Лук'яна Ананичука для ведення переговорів з японцями, що і підтверджую своїм підписом".

Цей документ він передав японцям. Вони були надто здивовані, та одержавши підтвердження японського юриста, що таке можливе, навіть зрадили, тому що переговори можна було продовжувати негайно... Японський юрист влучив запропонований їхньою стороною варіант контракту. В найважливіших висловленнях українська сторона подякувала і попросила дві доби, щоб ознайомитися з документом.

Контракт виявився не на нашу користь. Дві доби безперервних консультацій з інститутськими юристами, обмін факсами дали результати: третього дня Лук'ян Ананичук був готовий до бою. Він влучив японській стороні понад 50 заперечень, де відзначалося, що в контракті порушуються японські закони й правила, і запропонував інший варіант контракту. Тепер японський юрист попросив дві доби для ознайомлення.

Поки японська сторона працювала з документом, Лук'ян Ананичук знайомився з визначними пам'ятками Токіо. То не було зайвим – переговори виснажили і слід було відпочити.

Через дві доби японський юрист був змушений визнати, що всі зауваження до контракту слушні, і він рекомендує підписати запропонований Лук'яном Ананичуком варіант контракту. Відтоді компанія "Фудзітака" кожного разу не запрошувала на переговори японського юриста, а сам він відтоді щорічно приїждя до Чернівців новорічні вітання, на які, звісно, дістає у відповідь вітання і запевнення у найкращій позові і про найкращі сподівання про спільну роботу.

Після завершення юридичних формальностей робота закипіла. Фізикам із Чернівців довелося працювати і вдень і вночі, бо передбачили і обачні японці розмістили аналогічне замовлення ще й в США. Установленого за договором часу до Японії з Чернівців привезли блок термоелектричного генератора потужністю 1 кВт – таку своєрідну "цеглину". З тих цеглин можна було зібрати генератор будь-якої потужності. Попередня перевірка генератора в Інституті термоелектрики пройшла успішно. Ананичук був певний, що заткне американців за пояс. Слід відзначити, що впевненість у собі і в своєму колективі ніколи не підводила його.

Розпочали випробування. Однак японці несподівано почали зовсім не з того, до чого звикли українські розробники, тобто не з найголовнішого (а найголовніше то є визначення робочих характеристик). Японці взяли мікрометр (дуже точний, з лазерним відліком) і стали перевіряти розміри... кришляків болтів і гайок термогенератора. Та ба, то були наші стандартні кришляки деталі, трубувати, штампувати, що зовсім

не претендували на точність. Японці показали, що ті деталі не дуже точно збігаються за розмірами, і забракували генератор, навіть не ввімкнувши його.

Директор академічного інституту зазнав непростого почуття, що складалося з дивування і обурення одночасно, і намагався довести, що неточності кришляків деталей аж ніяк не впливають на параметри генератора... Однак на ті начебто розумні аргументи замовники ввічливо, але тоном, що не зносить заперечень, відповіли: "Це є японський стиль – якість у всьому! І його треба поважати". Звісно, вони розуміли, що в документах на генератор ніде не зазначалася точність кришляків, тому люб'язно (під тиском наплетливого українця) погодилися сплатити проїзд Японія – Чернівці туди і назад, якщо партнер за договором привезе генератор з точно виконаними болтами й гайками.

За місяць Лук'ян Ананичук привіз генератор, виконаний за "японським стилем" – кришляки були ретельно вивірені. Розпочалася нова процедура приймання виробу. Болти-гайки витримали прискіплення випробування. Відкрили задню кришку, і тут український фізик побачив, як злідили японці. Виявилася, що в корпусі вони побачили майже непомітний незрозумілий дрібчочок металевої стружки. Ні, цього не змогла винести душа японського інженера! Генератор миттєво повернули. А пропозиції почистити його на місці сприйняли як щось жвавлення, як якийсь дурний сон, що не залишає надії на щастливе продовження роботи...

Анатичук знов прилетів додому і, проклинаючи геть усе, продув генератор і навіть, про всяк випадок, промив усе всередині спиртом і вже з таким стерильним зразком повернувся до Токіо. Знов ретельна перевірка. Але тепер все було якнайкраще. Коли ж взялися до визначення робочих характеристик, термогенератор витримав найсуровіші випробування, і головне – він затьмарив американський аналог.

Зараз набір таких генераторів проходить довгі випробування. Після їх завершення слід очікувати замовлення на чималі партії виробу. Взагалі, не даремно зі шкурки пнулися!

Спілкування з японцями, вважає Лук'ян Ананичук, багато чому навчило. Надмірна точність, ретельність, нестерпна прискіпливість дійсно грають дуже важливу роль. Вони забезпечують високу надійність та імідж виробів. Після суворого японського школи чернівчани легко управлялися із замовленнями із Європи і США.

Серйозне знайомство з Японією дозволило зрозуміти дивний феномен: чому єдина в світі держава, яка зазнала жаху атомних бомбардувань, обернулася на одну з провідних країн, не маючи практично жодних природних ресурсів. Причини успіху, на думку Ананичука, – особливий самурайський дух і неймовірна працьовитість.

Коли Лук'ян Ананичук, у черговий раз побувавши в Японії, вже збривав додому, його запитали, що найбільше йому сподобалося і що справило найбільше враження. Трохи поміркуювавши, він відповів:

– Шинкансен – швидкісні потяги, що оперізують Японію і мають її в майбутнє зі швидкістю 350 кілометрів у годину.

Японці схвально захитали головами, а він продовжив:

– В Шинкансені мене найбільш вразила конструкція вагонів. І не тому, що вони безшумні і мають кондиціонери, і не тому, що у зручних кріслах можна прекрасно відпочити, вразила конструкція тамбура вагона.

Японці захитали головами:

– Ми розуміємо. В тамбурі, окрім туалету, будь-який пасажир може користуватися душом і міжнародним телефоном. Це вряч чи побачив в сучасних швидкісних потягах в інших країнах.

– Та ні, – заперечив Ананичук, – в тамбурі є більш вражаючі речі – полиці для багажу.

Японці роззубулися, не розуміючи його.

– Зараз поясню, – посміхнувся він. – Те, що ви зробили аж он які прямі полиці-нища доріг, мені зрозуміло. Це ж можна зробити і в іншій країні. Те, що колеса вагонів дозволяють мчатися з неймовірною швидкістю, – теж можна зрозуміти і доступно і в нашій країні. Але от полиці в тамбурі – то є дещо незбагненне!

– Та це ж зробити найпростіше, – здивувався японці.

– І так, і не так. Скажімо, ми не можемо зробити полиці у тамбурі, як то є у вас, щоб кожен пасажир зашив свій багаж, а потім без нічого зайвого до вагона і знаходився там годинами, навіть спав, не відчуваючи ніякої тривоги щодо збереження речей в тамбурі. А вже в потягу постійно рухаються люди, входять і виходять на зупинках...

Японці нічого не втямили. Для них то є звична річ жити в країні, де немає крадіжок. Так, ми дійсно можемо прокласти в Україні свій "Шинкансен", але розбудувати державу, в якій ніхто не краде... То набагато складніше...

Лук'ян Ананичук має почуття гумору, який інколи спонтанно співрозмовника, та, як правило, сприяє налагодженню добрих, теплих відносин з людьми на різних континентах. Власне його уміння з легкою іронією подивитися на себе, на своє оточення викликає до нього довірче ставлення з боку найрізноманітніших людей. Та коли хто-небудь каже, що більш прискіпливої і більш нудної людини, ніж Лук'ян Ананичук, він ще не зустрічав, в цьому теж є сірачнина правда.

І все ж це є лише частина правди. Йому ще притамавши щедрість, уміння в належний момент дати задній хід, щоб наступного моменту перемістити співрозмовника на вигідну йому позицію, а далі присмачити все те веселим жартом, хохом, іронічною притчею. Авжеж, Лук'ян Ананичук може несподівано поставити все з ніг на голову і змусити спохмурнілого опонента, що донедавна майже ненавидів тьмушого фізика, раптом зайтися реготом і розпочати все з чистого листа.

Мабуть, не менш, ніж його потенціал фізика й інженера, викликає симпатії у японців і уміння Ананичука гоморити тосту. Тільки-но приїхавши до Японії, він потрапив до ресторану на корпоративну вечерку і звернув увагу на те, що японці перед тим, як випити, кажуть: "Тосто! Тосто!" і одразу вихильють чарки.

Лук'ян Ананичук згадав наш анекдот, що закінчувався словами: "А поговорити?", і тут же попросив слово. Він розповів про традицію розгорнутого повнозначного тосту в нашій країні і, не зупинюючись, запропонував декілька варіантів того, за що можна випити за українськими звичаями.

В Японії його тости незмінно користуються величезним успіхом. Особливе захоплення несподівано викликав український тост "Ані грама ворогові!"

Побачивши, як після переладу тосту всі схилилися зі своїх мисль, почали аплодувати і виявляли якнайширше свої емоції, Ананичук попросив перекладача пояснити, що так вразило японців.

Той сказав, що перекласти японською цей тост було досить складно, адже в їхній мові нема загального слова "ворог". Японська то є дуже конкретна мова, і одне слово позначає ворога, що нападає на тебе на вулиці, друге – ворога, що залишається до твоєї дивчини, третє...

– Отже як ти переклав мій тост?

– Бачите, у нас корпоративна вечерка, і я переклав ваш тост, як "Ані грама конкуренту!"

Олександр РОЖЕН

Продовження
в наступному номері

Літній курс BEST у Києві

Цього літа локальний осередок BEST (Board of European Students of Technology – Рада європейських студентів-технологів) у Києві організував уже другий міжнародний літній курс в КПІ. Підготовку розпочали з осені. Ідея і назва майбутнього курсу з'явилася в лютому, в засніженому передмісті Парижа, де головні організатори перебували під час культурного обміну з Еколь Політехнік. Назва – "You can fly if you apply". Головні теми – дельтаплани, безпілотні літальні апарати, навігація. І хоча готувалися довго, втім через неочікувані труднощі ще за день до початку курсу сумнівалися, що все вийде.

Як би там не було, 6-го липня представники найкращих технічних університетів з 15-ти країн Європи поселилися в гуртожиток, роззнайомилися, і літній курс офіційно було відкрито.

Як і минулого року, декан проф. О.В.Збруцький і викладачі факультету авіаційних та космічних систем здійснили велику підтримку та забезпечили освітню частину. Впродовж курсу учасники побували у Державному музеї авіації України в Жулянах, АНТК ім. О.К.Антонова, і, звичайно, ознайомилися з історією та культурою України, відвідавши різноманітні музеї та пам'ятні місця Києва. Також було проведено інженерні змагання з

побудови повітряних змій. Змагання пройшли просто захоплююче, змій були чудернацьких конструкцій та мали дивовижні льотні характеристики.

У музеї АНТК ім. О.К.Антонова

На жаль, день видався дощовим. Тому після польотів у перервах між зливами багато з цих літаючих конструкцій перетворилися на парасольки, а найціннішою характеристикою виявилась площа крила.

Другий літній курс, організований нашим локальним осередком BEST, збагатив нас новим досвідом, зміцнив дружні стосунки і надихнув на нові звершення. Завдяки BEST студенти нашого університету

мають змогу побувати на подібних курсах в різних країнах Європи та отримати нові знання. А ми можемо представити нашу країну в очах європейців на достойному рівні. Завдяки технічним курсам BEST, ми будемо єдиною Європою, підтримуючи тісні стосунки між учасниками та організаторами після курсів.

Якщо ви вперше почули про нашу організацію і досі не знаєте про свої можливості, завітайте на наш сайт best-kyiv.org. Та не забувайте, що подорож заявкам на зимовий сезон технічних курсів BEST триватиме з 20 вересня по 24 жовтня. Слідкуйте за нашими подіями!

Олена Ігнатівич,
2-й головний організатор
літнього курсу BEST 2010 року

Літня школа діалектики

На ФСП уже давно діє гурток діалектичної логіки, учасники якого кожного року вже традиційно виїжджають до Криму, де проводять літню школу.

Цього літа ми розмістили свій наметовий табір недалеко від бази відпочинку. Частина учасників жила в наметах, дехто – в будиночках. Вставали о

всім, коли за сто метрів від моря сидять люди за книгою і обговорюють прочитане, викликало у мене неабияке захоплення. А о четвертій годині всі збиралися в альтанці для того, щоб обговорити прочитане за день. Говорили про проблеми освіти, науки, філософії, економіки, політики, моралі, права...

А з шостої до сьомої години щодня відводився час для лекцій. Лекторами виступали учасники школи. Темі найрізноманітніші: криза в науці, кубинська революція, життя Лесі Українки, нанороботи в біології та медицині, ресторанний бізнес, історія графіті, проблеми утилізації сміття, сприйняття людини в різні історичні епохи, економічна безперспективність капіталізму... О сьомій годині – вечір, а далі – знову пляж, волейбол, останні промені вечірнього сонця і хвилі Чорного моря...

А ось з дев'ятої години починалася вечірня частина програми. Всі збиралися біля наметів, розпалювалося вогнище, заварювався чай, всі сідали навколо вогню і починалися дискусії з приводу художньої літератури, пісні під гітару і без неї. А іноді, коли обговорювалися найбільш хвилюючі теми, сперечальники засиджувалися біля багаття до самого ранку, емоційно захищаючи свою думку, іноді забуваючи, що поруч у наметах сплять ті, які дуже хочуть о шостій годині на пляж. А наступного дня – знову море, сонце, ігри, книги, лекції, спілкування, гітара, пісні і хороші люди.

І кожен день виявлявся абсолютно не схожим на попередній, цікаво дивував і дарував найтепліші (у всіх сенсах цього слова) дні літа. Ось так проходили дні справжнього відпочинку, але, щоб повністю зануритися в цю атмосферу і зрозуміти, що ж таке «Літня школа», треба там побувати...

Кристина Москаленко, студентка ФСП

шостій годині ранку. Не завжди (особливо, якщо біля багаття засиджувалися до п'ятої ранку). Та, загалом, о шостій ранку промені сонця вже пробіраються до намету, в ньому стає жарко і хочеться скоріше на море. Після сніданку починався час для навчання. І тривав він аж до обіду.

«Школярі» в перший день розділилися на дві групи, які по черзі на кожен день визначали проблему для обговорення після прочитання заданих матеріалів. І ось, з десятої ранку до другої години дня учасники школи збиралися в альтанці, біля наметів, в будиночку – загалом, хто де – для того, щоб почитати. Не завжди саме в цей час, не весь час читали (іноді дуже хотілося на море, адже спека стояла незвичайна, іноді, сидючи над книгою, хтось висловлював щось цікаве або ставив питання по темі – тоді всі забували про книгу, і виходила цікава розмова). Але час цей був витрачений не даремно, кожен для себе відкривав щось нове або ділився своїми знаннями та досвідом з іншими. І це видно

Мовна школа в Болгарії

Чи кожний студент отримує задоволення від навчання? Не можна додати чітко відповіді на це запитання. Проте я впевнено можу заявити: кожен, хто відвідав цюгоричну Літню школу в Болгарії, отримав не тільки задоволення, а й незабутні враження!

У липні група студентів економічних спеціальностей Київського політеху під керівництвом професора кафедри міжнародної економіки ФММ Вікторії Вікторівни Дергачової розмістилася для навчання та відпочинку на найбільш відомому курорті Болгарії – Золотих Пісках, що знаходиться поблизу міста Варна, який є третім за величиною та кількістю населення в Болгарії (до речі, дуже гарне та затишне містечко).

За період перебування в Літній школі нам треба було реалізувати дві поставлені перед собою мети. По-перше, пройти інтенсивний курс "Англійська для професійного зросту", ну а, по-друге, просто гарно відпочити на березі Чорного моря. І, як не дивно, ці дві мети виявилися нероздільно поєднаними між собою.

Щоденні заняття проводилися викладачем Людмилою Сергіївною Резнік у теплій "домашній" обстановці. Гарного настрою нам додавала особлива методика, розроблена спеціально для навчання на відпочинку – граматика через пісні, прислів'я, поезію. Адже саме на відпочинку хочеться співати. А чи відомо вам, що іноземні слова

саме з пісень запам'ятовуються чи не найкраще? До того ж співати разом було дуже весело.

Проте, заняття з англійської – це далеко не все, що довелося побачити за час перебування в Літній школі. Болгарія – дуже гарна країна з цікавою та давньою історією. У 2007 році вона вступила до ЄС, і саме це сприяло збільшенню кількості туристів з Центральної Європи. Для Болгарії – це валютні надходження, а для нас, знову ж таки, практика з англійської мови.

Нам запам'яталася екскурсія у "ліс каменів". Не буду вдаватися у подробиці, скажу лише те, що там знаходяться кам'яні стовпи, які "ростуть" просто із землі, і вчені цього досі не можуть пояснити. Вважається, що це місце має надзвичайно сильну енергетику, саме тому будь-яке загане серед тих каменів бажання, якщо, звісно, воно світле, виповниться.

Знання та розваги, сміх та нові знайомі, неймовірно гарні світанки та теплі ночі, безліч фотографій та неймовірна кількість приємних спогадів... Якщо ви хочете відчувати все це і навіть більше, відправляйся до Літньої школи в Болгарії. Сподіваюся наступного року зустріти там саме Вас!

Євгенія Сапкіна,
студентка гр.УЗ-91, ФММ

У "лісі каменів"

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС «ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ» НТУУ «КПІ» НАВЧАЛЬНИЙ МОВНИЙ ЦЕНТР «КПІ-ТАУЕР»

Унікальний курс:
Англійська мова для науковців, викладачів, аспірантів та студентів
ADVANCED CONVERSATIONAL ENGLISH

Програма курсу розрахована на осіб, які займаються наукою, спілкуються з науковцями інших країн, працюють над спільними проектами, беруть участь у міжнародних наукових заходах тощо.

Навчання проводить автор програми професор Пенсільванського університету Ph.D. Зоя Корсун.

Початок навчання за курсом 5 жовтня 2010 року.
Попереднє тестування відбудеться 28 вересня 2010 року о 16.00.
Реєстрація на тестування здійснюється за телефоном: 454-99-63 або очно за адресою: м. Київ, просп. Перемоги, 37, корпус 1, енергокрило, офіс 40, кімната 1.

Заняття проводяться у вівторок та четвер у приміщенні НМК «Інститут післядипломної освіти», м. Київ, проспект Перемоги, 37, корпус 1, енергокрило, офіс 40.
Початок занять о 16.00 та о 18.00.
Тривалість навчання – 7 місяців.
Вартість навчання 600 грн/міс., для співробітників та студентів НТУУ «КПІ» – 390 грн/міс.
Слухачі забезпечуються навчальними матеріалами.
Контактні особи:
Кресан Тетяна Василівна kresan@uiite.org
Логінова Світлана Володимирівна iana@udec.ntu-kpi.kiev.ua

КВІТНУТЬ КАШТАНИ

Каштани – символ Києва. Деревя радують нас на початку травня, коли «западають» білі свічі своїх суцвіть, і восени, коли опуклі «іжачки» розкриваються і під ноги щедро силлються блискучі колобочки, прохолодні на дотик. Їх залюбки збирають дітлахи та пенсіонери. Одні для гри, інші – для приготування ліків. Так було завжди...

Та сорокаградусна спека нинішнього літа зіграла злий жарт із деревами – збився їхній біологічний годинник і вже у серпні-вересні багато каштанів у місті, зокрема й у парку КПІ, почали квітнути. Загалом, сумне видовище: засохле в середині літа листя, що скрутилося й почало опадати, а поряд – несеїліва молода зелень і хворобливі суцвіття. Це ознака серйозної хвороби і швидкого вмирання.

І ніякі нові найсучасніші будівлі, ніякі найкращі комплекси зі скла і пластику не замінять у міському пейзажі каштанових алей. Алей, які десятиліттями залишався візитівкою української столиці. А якщо і замінять, то це вже буде якесь інше місто – не наш звичний Київ.

Фото В.Ігнатівича

ОГОЛОШЕННЯ

На кафедрі математичного аналізу та теорії ймовірностей фізико-математичного факультету працює гурток з розв'язання олімпіадних задач з вищої математики.
Заняття проводяться кожного вівторка о 16.10 в аудиторії 432 корпусу 7.
Запрошуємо всіх бажаючих.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.